

Μ. — Κλείσε μωρέ πολυλογᾶ τὸ στόμα σου τὸ λάλον!
 Ἐμένα τώρα ὀηλαδὴ ζητεῖς νὰ συμβουλέψης,
 πῶχω χρονῶνε πρακτικὴ γι' αὐτὰς τὰς ἐπισκέψεις;

Ἐγὼ λοιπὸν ἀναχωρῶ καὶ σὺ ποῦ μένεις μόνος
 νὰ τρέχῃς μὲ τὸ φούρναρη γιὰ ψήφους ἐπιμόνως·
 δὲν πρέπει ὅμως καὶ ποτὲ, ἀφοῦ ἐγὼ θὰ φύγω
 ν' ἀφήσῃς τὸν πατέρα μου μονάχονε στὸν τρύγο.
 Μαζὺ νὰ συνεμπάσετε τὸ κάθε μας κλωνάκι
 καὶ νὰ προσέξετε καλὰ ἐφέτος τὶς σταφίδες,
 κατὰ τὸ δημοσίευμα Προυτζᾶ τοῦ Ἀντωνάκη,
 νὰ μὴν τὶς κοτσιλίσουνε τὰ πρόβατα κι' ἡ γίδες.

Ἀφήσ' ὅλες τὰς δουλειῆς
 καὶ βγάνετε τὰ κοτσιλῆς
 μέσαθ' ἀπὸ τὸ φρούτο,
 γιὰτὶ τὸ εὖρηκ' ὁ Προυτζᾶς σωτήριο ἐτοῦτο.

Γ. — Ὡστε λοιπὸν σοῦ βάλθηκε νὰ πᾶς στὴ Ῥουμανία
 κι' ἀφίσεις τέτοιο θέατρο καὶ τέτοια κομπανία;
 Τώρα εὖρηκες νὰ φύγῃς μωρὲ ἄλλαε Μαρῆ,
 π' ἄρμονιες θὰ χυθοῦνε καὶ τ' αὐτὶ μας θὰ χαρῆ.
 Δὲν καθῆσαι νὰ χορτάσῃς τῆς κοντράλτος τῆ φωνή;

Μ. — Ἡ κυρία Διαμαντῖνα λὲς πῶς εἶναι στὴ σκηνή.

Γ. — Κι' ὅμως νᾶξερές καυμένε ποῖος τρελλαίνεται γι' αὐτή!

Μ. — Πές μου τὸ λοιπὸν νὰ μάθω!

Γ. — Σκύψε νὰ στὸ πῶ στ' αὐτὶ.

Μ. — Ἀπὸ τὴν πόλιν ἐρχομαι καὶ στὴν κορφὴ κανέλα!
 Ὑστερ' ἀπὸ τὴ μπάμπολα πέφτουμε στὴν ὀρνέλα!
 Εἶχα τὴν ιδέα, Γιάννη, πῶς μ' αὐτὲς τὶς ἀσχημιές
 δὲν θὰ γίνονε καθόλου αἱ συνήθεις γνωριμιές
 καὶ τὸ εἶπα μερικῶν,
 πῶς τὸ θέατρον θὰ ἦναι ἐξ ἀνάγκης ἡθικόν,
 ἀλλὰ βλέπω πῶς ἡ κάψα οὐκ ὀλίγον ἐπιδῶρᾶ,
 καὶ ἡ εὐθυμὸς νεότης πάντα ἐννοεῖ νὰ δρᾶ!

Γ. — Τώρα τὸ σιέφτηκες μωρὲ νὰ πᾶς στὴ Ῥουμανία
 καὶ στὰ καλά καθούμενα ν' ἀρχίσῃς τὴ φυγάλα,
 μὲς τῇ στιγμῇ πῶπέρασε καὶ ἡ ἐξαμηνία
 καὶ θάρτουν τὰ διαφοράτα τῆς Λόντρας τὰ μεγάλα;
 Ἡ δὲν τὸ συλλογίζεσαι τί ἐγκλημα θὰ πράξῃς
 νὰ φύγῃς μέσα στὴ στιγμῇ ποῦ θᾶχουμεν εἰσπραξίεις;

Ἀφίσεις τοὺς συνδρομητὰς καὶ φεύγεις ἀσυστόλως
 εἰς ὥρας ποῦ Ἰγγλέζικος μᾶς ἐπεσκέφθη στόλος
 κι' ἴσως νὰ γίνῃ σουαρές κι' ὁ Τζῶν νὰ προσκαλέσῃ
 κατ' ἐκλογὴν ὡς πάντοτε τῆς κρέμας τὸ βελέσι,
 γιὰτ' εἶναι λίγες, βρὲ Μαρῆ, ἐκείνες ἡ κυράδες
 ποῦ ξέρουνε νὰ φέρωνται ἀπάνου στὶς φριγάδες.

Νὰ φύγῃς ἔτσι ἐξαφνα! Μὰ δὲν καθῆσαι κάλις
 κάπως νὰ μάθουμε κι' ἐμεῖς τί τρέχει στὸ Σπιτάλιο;
 Νὰ μάθουμε τὴν ἀφορμὴ
 πῶπῆρε τέτοια τοῦμπα,
 κι' ἐβγάλανε καὶ τὴ μαμὴ
 τὴ σιόρα Κακαρούμπα,
 κι' ἐβγάλαν καὶ τὸ γαλατᾶ
 πῶπῆγενε τὸ γάλα
 καὶ τόσα πράματ' ἀπ' αὐτὰ
 σπουδαῖα καὶ μεγάλα;

Νὰ μάθουμε λεπτομερῶς ὅλες τὶς ἱστορίες·
 καὶ πῶς ἀνάψαν οἱ γιατροὶ κι' ἐγίνανε καμίνι,
 κι' ἀφοῦ ἐπαρατήσανε ἡ τέσσαρες κυρίες,
 ἡ πέμπτη πῶς νὰ μείνῃ;
 Ν' ἀντιληφθῆ πρέπει κανεῖς
 πῶς ἔφυγε κι' ὁ Γερμενῆς
 καὶ τί αἰτίας ἔχει,

καὶ τέλος πάντων, βρὲ Μαρῆ, νὰ μάθουμε τί τρέχει
 γιὰτὶ μ' αὐτὰ τὰ ξαφνικά μ' ἔχουνε φοβισμένο,
 αὔριο ποῦ θὰ πᾶμ' ἐμεῖς μὴν τῶβρομε κλεισμένα.

Μ. — Μ' ὅσα βρὲ Γιάννη καὶ ἂν μοῦ λὲς, μ' ὅσα καὶ νὰ μοῦ
 θὰ φύγω γιὰ τὸ Σουλινᾶ καὶ μὴν τὸ ἀμφιβάλλῃς.
 Ὁ Μιχαλάκης, ἡ μαμὴ, ὁ γαλατᾶς κι' οἱ ῥέστοι,
 λίγο μ' ἐνδιαφέρουνε πᾶω στὸ Βουκουρέστι
 μὲ Βλάχους ὀλοστρούμπουλες νὰ πιάσω γνωριμία.

Γ. — Ἄν περισσεύουν, φέρε μας στὸ γυρισμὸ καμμιά,

Μ. — Στοὺς πλούσιους φόρτωμα θὰ πᾶ νὰ γένω
 μήπως λιγάκι δυναμωθῶ,
 ἔχε ὑγείαν φεύγω πηγαίνω,
 τὸ πεπρωμένον ἀκολουθῶ.
 Σὰν φύλλο κίτρινο καὶ μαραμμένο
 ἀφ' τὰ δικὰ μας φεύγω νερά,
 κι' ἐκεῖ ὀλόξυγγος θὰ πᾶ νὰ γένω
 κι' ἴσως γυρίσω καὶ μὲ παρᾶ.
 Φεύγω μὲ δάκρυα, φεύγω μὲ θλίψι·
 γειά σου, βρὲ Παάννη, ἀγαπητὴ·
 τὸ δὲ Ζιζανιὸν μόνον θὰ λείψῃ
 ὀκτῶ Σαββάτα, συνδρομηταί.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΓΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
 ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΥΟΙΧΙ9ΤΑ9 Π ΗΤΟΛΛΥ3

Τοῦ κλήθωνα στέχοι,
γραμμμένοι σὴν τύχη.

Ἡ Μοῦσα τὸ νερὸ ζορκᾶ καὶ σημαδεύρια βγάνει
καὶ τύχης λιανοστράγουδα τὰ παρακάτω κάνει.

Ἀγάπα με νὰ σ' ἀγαπῶ, θέλω με σὰν σὲ θέλω,
σὰν κουνουπιέρα γίνεσαι με τὸ κρουστό σου βέλο.

Ὁ ἔρωσ θέλει φρόνησι, θέλει ταπεινσύνη,
θέλει νὰ μὴν πολυγελάῃ στὸ δρόμο, δεσποσύνη.

Ἀρχόντισσες καὶ μερικὲς με δίχως καπελίνα,
νὰ μὴν τὴν ξαναπέζετε στὸν κῆπο τὴν μπερλίνα.

Ἀγγελικοῦλα ζάχαρι, Ἀγγελικοῦλα μέλι,
μπουμποῦκι χειμωνιάτικο καλσκαρινὸ παστέλι.

Ἀηδῶνι τοῦ περιβολιοῦ τοῦ ψάλλεις καὶ μαγεύεις,
ὁ κόσμος εἶναι ψεύτικος καὶ νὰν τὸν ἀλαργεύης.

Κοιμῆ μου ἐρωτόκριτε τοῦ τὸ κορμὶ τσακίνεις,
ἄνθρακες φεῦ! καὶ κάρβουνα ὁ θησαυρὸς ἐκείνης!

Μὲ τοῦ τσαγριοῦ τὸ βούτυρο γιομίζεις καὶ παχένεις,
μὰ μὲ τὸ νεὸ σου καῦμὸ σὰν τζιντζίκας θὰ γένης.

Καμαρωμένε κηρυγὲ τοῦ κηρυγᾶς τὰ πλούτη,
ἔφαες τὴν χυλόπητα πέντε φορές μ' ἐτούτη.

Ἄς ἤμουνα φτωχότερος δέκα φορές ἀκόμα
κι' ἄς εἶχα τοῦ ὑπελεγχοῦ τὸ μπόι καὶ τὸ χρῶμα.

Κάτου στῆς πλάκας τοὺς στενοὺς κι' ἀποκρυμμένους δρόμους,
σπουδαῖο ρόλο παίζουσε ὁ ἔρωσ με τοὺς νόμους.

Ἄς πῶς τυφλὴ ἐγένηκες διὰ τὸν κόσμον πλέον!
κι' ἀπεναντίας τὸν τυρᾶς με δύο περιπλέον.

Βελουδοροδομάγουλη καὶ ζαχαρπλασμένη,
νᾶμουνα στὴν καπέτα σου μιά μῦγα καθισμένη!

Φεύγεις γλυκεῖα μελαγχροινὴ κι' ὄλος ὁ τόπος βόγγει,
νὰ βλαστημήσω μῶς χεται Πάτρα καὶ Μισολόγγι.

Στατάδο κι' ἔμορφο κορμὶ πολὺ σὲ καμαρώνω,
καὶ τὸ Γιάννης τοῦ στήθους σου εἶν' ὁ κορσὲς σου μόνο.

Πῶ, πῶ, χαρὰ στὸν τόπο μας· τί στολισμὸς μεγάλος·
δὲν ἔφθιν' ἕνας Βουρουκλᾶς παρὰ μᾶς ἦλθε κι' ἄλλος.

Ὅσα 'ναι τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ, τόσες προτάσεις ἔχεις,
ἀλλὰ σὰν ἔξυπνο πουλὶ τὰ ξώβεργα τ' ἀπέχεις.

Ἐεσκύφωτη τοῦ περπατεῖς με τὴν καπελωμένη,
σὰν ἄγγελος μεῦ φαίνεσαι στὰ κάτασπρα ντυμένη.

Γαρύφαλό μου κόκκινο γαρουφαλιᾶ; κλωνάρι,
ἀκόμα δὲ βαρέθηκες νὰ γίνεσαι φανάρι;

Ἐσένα τῶχ' ἡ τύχη σου ὅπου κι' ἂν ἀγαπήσης,
εὐτ' ἕνας μῆνας δὲν περνᾷ τοῦ θὰ χρεωκοπήσης.

Μὲ μαγεύουν τὰ πουλάκια τὰ λουλούδια κι' ἡ μυρτιᾶ,
μὰ περισσότερο τὰ γάντια τοῦ κρατεῖ ὁ Πελετιᾶς.

Ἀφῆστε με μωρὲς παιδιὰ τὸ ξίφος νὰ τρηχῆσω
τοῦ καρτερω τὸν Κατραβᾶ γιὰ νὰ μονομαχήσω.

Δύο πουλάκια εἴμαστε, τὰ δυὸ ἀγαπημένα
κι' ἀπὸ μικρὰ τὰ δύστυχα στ' ἀπρεμιντὶ βγαλμένα.

Ἀφότου πῆρες τὸν καῦμὸ τῆς μακρουῆς θαλάσσης,
ποτέ, γλυκὸ μου πρόσωπο, δὲν σ' εἶδα νὰ γελάσης.

Κρίνε μου πολυζήλευτε με τὸ θυμὸζο πάσο,
τὴ σκάλα τοῦ ἠλεκτρικοῦ θέλω γιὰ νὰ σὲ φτάσω!

Αὐτὰ τὰ μαῦρα τοῦ φορεῖς, βγάρτα καὶ μὴ σὲ μέλλη·
σὲ τέτοια νηότη κι' ὠμορφιά, ἡ κόλαση τί θέλει;

Ἐὰν ὁ περονόσπορος ἐφέτος δὲν ἐφάνη,
νὰν τὸ χρωστᾶμε στὶς εὐχὲς τοῦ δῆκου τοῦ Πεφάνη.

Πηγες νὰ μοδερναριστῆς λογάτε στὴν Ἀθῆνα,
κι' ἔχασες τὴν ἀφέλεια, ἀφρόπλαστη Πιπίνα.

Ψηλὰ τ' ἀσκώνεις τὰ μαλλιά, ψηλὰ κι' ὁ νοῦς σου πάει,
ψηλὸς καὶ σουλοπιτάρικος κι' ὁ νηὸς τοῦ σ' ἀγαπάει.

Εἶσαι σεμνὴ καὶ νόστιμη κι' ἀφράτη σὰν φραντζόλα,
ἀλλὰ καὶ ἡ προσποίησης σου τὰ χαλαεῖ ὄλα.

Στάσου καῦμένη μου ψυχὴ καὶ θαύμασε κομματί,
τὸν καθαλιέρ ντὶ γκρατσια με τὸ γιαλί στὸ μάτι.

Ὁ Γρήσας, δύο πράματα ποτέ του δὲν θ' ἀφήκη,
τὸν κόσμον τὸ δικαστικὸ καὶ τὸ ἐπιτροπικὸ.

Ἡ τζελουδία ἡ κοιμῆ με τὰ μαλλιά τὰ θεία,
ἕνα γιαμὰ Διονόσιο ἐπλήρωσε β α θ ε ι α !
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μολφέτας αν δεν ημουνα του κάρρου ποιητής,
ας ημουν Μαυροκέφαλος επιθεωρητής.

Σαν το φαράκι του γιγαλού γλυστράς αφ' τους φαράδες·
μ' άρα γε τέτοια θάσουνε και δίχως τους παράδες;

Της μακρυνής της γειτονίας καμαρωτή χελώνα,
παρεξηγείται τ' άγερο που πέρνει στην Κολώνα.

Με τα λούσα μας θαμπώνεις, με το βλέμμα μας θερίζεις,
με το μούτρο σου τ' άφάτο, δυστυχώς μας φοβαρίζεις!

Μερίαστε! Τ' ατί του κανείς μην κουνά,
ό άρης 'Ανδρέου καθάλα περνά.

Τρυγώνα μου περήφανη μ' άλλα πουλιά μην τρέχης,
παρά με τον αλέκτορα που βίλαβι σου έχεις.

Ο Μηλιαρέσης, μάταια τα δόντια σου σφραγίζει·
δεν σου πονούν τα δόντια σου· το πέτο σου φλογίζει.

'Αγγέλοι σ' έβαφτίσανε πώχεις το φερσιμό τους,
ή σ' έπροσλάβανε και σε μας το συνδυασμό τους;

Βασιλικό μου όνομα, βασιλικό μου σώμα,
μπροστά σου μένει μάμμαρο της Μούσης μου το στόμα.

'Αν σε θαυμάζει μιά φορά ή μάνα σου, ειλόγως,
έγω σαράντα, κόρη μου σε χαιρόμαι. Τι λόγος!

'Απάνου στα ψηλώματα μιá βεζαμάπ' ανθίζει
που την όρα της να κρατη ποτέ δεν συνηθίζει.

Δεν έχω άλλα να σε πω, τάσωσα τα τραγούδια,
καλά σε στεφάνώματα χρυσά μου κοπελούδια.

ΤΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑΣ

'Αν έχομαι συχνά στον κύρ 'Ανδρέαν
κι' αν πίνω εκεί μετά τη βρουπόλα,
δεν βρίσκω την ταβέρνα του ώραϊαν
τό δε κρασί δεν αγαπώ καθ' όλα.

Σιμά με την ταβέρνα είσαι σύ
κι' έχομαι να βρουφώ την ειωδιά σου
τους φίλους μου ζαλίζει το κρασί,
έγω μεθώ π' άπουά τη λαλιά σου!

Μονωτήρας.

Έναντι της νεοδηύτου οικίας Μεταξά, ελέθεται και πω-
λείται λιανικώς, χωρίς πρώτη ποιότητας από παχύν 'Αρ-
μένον. Δοκιμάστε και θα μάθετε ευχαριστημένοι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καλή άρχή! Η επιτυχία εις το ζήτημα του Φωκά μας
αναπτερώνει τας ελπίδας και δια το ζήτημα του Δελλαπόρτα.
'Αν δεν γίνονται μεγάλα καινούργια πράγματα, ως διορ-
θωθώσι τουλάχιστον μερικά εξ εκείνων τα όποια άλλοι έχα-
λασαν.

— Δεν πρέπει να λησμονήσωμεν, ότι εις το ζήτημα της
πληρώσεως της έδρας της χειρουργικής, ο νυν πρωθυπουργός
ένδιαφέρετο πρωτίτως υπέρ του εξαδέλφου του κ. Ζαίμη
διακεκριμένου παρ' ήμιν χειρουργού. Πάσα υποχώρησις εκ
μέρους του εις το άληθές συμφέρον του Πανεπιστημίου, τον
τιμά. Πρέπει να είμεθα δίκαιοι τόσο μάλλον όσο δεν είμε-
θα συνειθισμένοι εις τιαύτα πράγματα έως τώρα.

— Έκτάκτως καλόν εύρίσκομεν τον παρεπιδημούντα ίτα-
λικόν θίασον. Ο βαρύτονος Sera, ο ύψιφωνος Strada, και ή
κοντραλτο Werghes, μας ένεθουσίασαν. Είναι καλλιτέχνηαι
εξ εκείνων οτινες δεν έχονται τόσο ευκλα εις τα μέρη μας.
Ειλικής έργον θα ήτο εάν ο δήμος συνεννοείτο μετά του έρ-
γολάβου — ο όποιος νομίζομεν ότι ήδη έχει κάμει την πρό-
τασιν αυτήν — δια να έχωμεν τον θίασον αυτόν συμπλη-
ρωμένον την χειμερινήν περίοδον και δια να άποφύγωμεν την
μάστιγα της όπερέτας. Βεβαίως αυτήν την εύκαιρίαν δεν
πρέπει να την χάσωμεν.

— Το μέγα τάλαντον του άριθμομημονος Διαμαντή πα-
ρουσιάζεται και εις την δεκαπενταετή αδελφήν του Ουρανίαν.
Πρό ήμερών ή κόρη ένώπιον των διδασκαλων του έν Ψυλάρα
σχελείου και αρκετού κόσμου έλυσε διάφορα προβλήματα
άπαραλάκτα ως ο αδελφός της. Μας γράφει ότι προτίθεται
κατ' αυτάς να δώση μιαν έσπερίδα και έδώ και δεν θα κάμη
άσχημα διότι κανείς δεν θα μείνη, ο όποιος να μη σπεύση να
θαυμάση αυτό το καταπληκτικόν φαινόμενον της μήνης.

— Την μεσημβρίαν της Πέμπτης εύρέθη πνιγμένος εις
θέσιν Γραδάκια της Λάσης ο υπόδηματοποιός Βαλιάνος Λαμ-
πύρης. Λόγοι οικονομικοί τον ήνάγκασαν τον δυστυχή να
περματίση ούτως τον βίον του και να αφήση εις την τύχην
της πολυμελεστάτην οικογένειαν.

— Από σήμερα άρχίζει την διακοπείσαν έκδοσιν της ή
αξιόλογος παρ' ήμιν έφημερίς « Έμπρός ».

Ένοικιάζεται άνώγειος οικία καταλληλοσάτη δι' οικογέν-
νειαν εις συνοικίαν άγίου Έλευθερίου. Πληροφορία εις το
υπόδηματοποιείον αδελφών Βερονίκη.

Έσεις που ταξειδεύετε και στην ειχή μου πάτε,
το πλοϊον της πατρίδας μας πρέπει να προτιμάτε,
το καθαρό το γρήγορο, την Ψύλαρο την κόρη
π' άκόμη δεν έγινεκε καλλίτερο βαπόρι,
την Ψύλαρο που καθαρά κι' ώραϊα μαγειρεύει
και πάλι για τ' άπό ατη φήη ότετα γυρεύει.

ΛΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΛΙΟΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Β. ΕΥΡΥΒΙΔΑΝΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ